

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/150/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5810206293
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5810206293.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobkyne: Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., Ul. Mamatyova 17, Bratislava, IČO: 35 937 874, proti žalovanému: T. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, t.č. N. N. XXXX, právne zastúpenému JUDr. Antonom Slamkom, advokátom, so sídlom C. XXXX/XX, H. V., v konaní o zaplatenie 7.293,15 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Námestove zo dňa 14.12.2011 č.k. 9C/84/2011-98, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Námestove rozsudkom vyhovel žalobnému návrhu žalobkyne a určil, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 7.293,15 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 1.6.2010 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 54,74 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Okresný súd svoje písomne vyhotovené rozhodnutie podrobne odôvodnil a okrem iného uviedol, že nárok žalobkyne uplatnený v tomto konaní je nárokom regresným. Žalobkyňa má preto právo na náhradu škody len voči subjektu, ktorý za škodu skutočne zodpovedá a len v tom rozsahu, v akom škoda skutočne vznikla. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázanú dôvodnosť žaloby v celom rozsahu čo do základu i výšky.

Zo spisu Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/49/2010 mal súd preukázané, že rozsudkom zo dňa 19.04.2010, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste zo dňa 23.03.2010 medzi Okresnou prokuratúrou Ružomberok a obvineným T. H., bol žalovaný T. H. uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 26.07.2008 v čase medzi 20.00 hod. až 21.00 hod. pred pohostinstvom L. v obci N. N., okres C., kopol do genitálií S. Z., v dôsledku čoho S. Z. spadol na zem, kde ho žalovaný kopal približne 5 minút do ľavej nohy, čím S. Z. spôsobil zranenia, a to pomliaždeniny s hematómami s následnými komplikáciami, a to infikovanou nekrózou kože, podkožných tkanív a povrchovej plochy svalov na stehne a zadnej a bočnej strane ľavého lýtku v asi 80 % celkovej plochy končatiny, čo vyvolalo zlyhanie základných životných funkcií v zmysle "Crush" syndrómu, pri ktorom dochádza z pomliaždených a odumierajúcich tkanív k vyplaveniu toxických látok, ktoré spôsobia uvedenie organizmu do stavu toxometabolického šoku, ktoré si vyžiadali obmedzenie v obvyklom spôsobe života nutnou hospitalizáciou od 04.08.2008 do 27.11.2008, a potom až do doliečenia problémami pohybovými, obmedzenou chôdzou, spoločnosti

Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Bratislava, spôsobil škodu na vynaložených liečebných nákladoch vo výške 7.293,15 €. Poškodenú Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., Mamateyova č. 17, Bratislava, IČO: 35 937 874 súd s uplatneným nárokom na náhradu škody podľa § 232 ods. 3 Tr. por. odkázal na občianske súdne konanie. Rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť dňa 19.04.2010. S poukazom na § 135 ods. 1 O.s.p. je súd citovaným rozhodnutím viazaný, a to pokiaľ bolo rozhodnuté, že uvedeným konaním bol spáchaný trestný čin, a že ho spáchal práve žalovaný. Súd tak mal preukázané, že k poškodeniu zdravia poistenca žalobcu S. Z. došlo v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného, ktorým naplnil znaky skutkovej podstaty ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. (inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví), za ktoré bol žalovaný i uznaný vinným citovaným rozsudkom Okresného súdu Ružomberok. Skutočnosť tvrdenú žalobkyňou, že S. Z. bol poistencom žalobkyne žalovaný nerozporoval, a teda súd mal toto tvrdenie žalobkyne za nesporné.

Z listinného dôkazu - Prípád náhrady vynaložených nákladov mal súd preukázané, že v súvislosti s poškodením zdravia S. Z., zapríčineného vyššie uvedeným protiprávnym konaním žalovaného, bola S. Z. poskytnutá zdravotná starostlivosť špecifikovaná v uvedenom listinnom dôkaze. Žalobkyňa na zdravotnú starostlivosť poskytnutú svojmu poistencovi S. Z. podľa predloženej špecifikácie, schválenej revíznym lekárom, vynaložila náklady spolu vo výške 7.293,15 €, a to náklady ústavnej (lôžkovej) starostlivosti vo výške 6.275,62 € a spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky vo výške 1.017,53 €. Úhradu nákladov poskytnutej zdravotnej starostlivosti S. Z. mal súd preukázanú vyčíslením nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, výpisom z účtu žalobkyne, ako aj potvrdením Ústrednej vojenskej nemocnice SNP Ružomberok.

Prvostupňový súd pri právnom posúdení veci vychádzal z ust. § 42 ods. 4 písm. a) zák. NR SR č. 577/2004 Z.z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v platnom znení, ďalej § 420 ods. 1 a § 441 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia vo svojom rozhodnutí citoval.

Prvostupňový súd ďalej svoj právny názor odôvodnil nasledovne:

Súd v konaní vzhľadom na obranu žalovaného, ktorý poukazoval na spoluvinu poškodeného, skúmal i podmienky pre aplikáciu § 441 Občianskeho zákonníka. I keď regresný nárok poisťovne je jej samostatným nárokom upraveným v zákone č. 577/2004 Z.z., ktorý je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku špeciálnym predpisom, pri rozhodovaní o výške tohto nároku treba zohľadniť prípadné spoluzavinenie poškodeného na vzniku škody podľa § 441 Občianskeho zákonníka. Súd vzhľadom na zistený skutkový stav však dospel k záveru, že v danom prípade ustanovenie § 441 Občianskeho zákonníka nemožno aplikovať. Vychádzajúc z rozsudku Okresného súdu Ružomberok 1T/49/2010 zo dňa 19.04.2010 je zrejme, že žalovaný ublížil poškodenému S. Z., poistencovi žalobcu, na zdraví úmyselne, úmysel sa pritom vzťahoval i na ťažkú ujmu na zdraví (t.j. v dôsledku vzniknutých komplikácií). I keď ani pri úmyselnom zavinení škodcu nemožno vylučovať pomerné zníženie náhrady škody v dôsledku zavinenia poškodeného, prichádza to do úvahy spravidla len pri úmyselnom zavinení poškodeného. V zmysle ustálenej súdnej praxe v prípadoch kedy škodca spôsobil škodu úmyselne a poškodený ju spoluzavinil z nedbanlivosti, bude spravidla nedbanlivosť poškodeného v pomere k úmyselnému zavineniu škodcu tak nepatrná, že pomerné zníženie náhrady škody v dôsledku zavinenia poškodeného nebude prichádzať do úvahy. V danom prípade, i keď poškodený svojím konaním mohol zapríčiniť zhoršenie svojho zdravotného stavu, nebolo preukázané, že by tak konal úmyselne. Takéto nedbanlivostné konanie poškodeného v porovnaní s úmyselným konaním (a to i vo vzťahu k ťažkej ujme na zdraví) žalovaného teda nezakladá dôvody pre aplikáciu ustanovenia § 441 Občianskeho zákonníka a pre zohľadnenie spoluviny poškodeného.

Vychádzajúc z uvedeného súd zároveň nevyhovел návrhu žalovaného na vykonanie dôkazu pribratím znalca za účelom posúdenia spoluzavinenia poškodeného, čo by si vyžiadalo ďalšie náklady, ktoré by vzhľadom na vyššie uvedené boli v danom štádiu konania neúčelné a nevhodné. Súd pritom vychádzal z zo skutočností, že už zo znaleckého posudku vyhotoveného v trestnom konaní, vedenom na Okresnom súde Ružomberok sp. zn. 1T/49/2010 (č.l. 141-146 trestného spisu) vyplýva, že v priebehu ochorenia hrala zápornú úlohu aj skutočnosť, že odborná liečba začala až po viac ako týždni od úrazu, kedy došlo v už odumierajúcich tkanivách k závažnej infekcii, čo podstatne zhoršilo celkový priebeh liečby jak lokálneho postihnutia, tak aj celkového stavu. Zo znaleckého posudku je tiež zrejme, že je prakticky nemožné určiť, aký bol prvotný rozsah pomliaždenín na ľavej dolnej končatine, nakoľko konečný rozsah nekroz bol vystupňovaný ťažkým zápalovým procesom. Samy o sebe pomliaždeniny

s hematómami, ktoré pravdepodobne boli rozsiahle, postihujúce stehno aj predkolenie, neboli ťažkými poraneniami, ale stavom život ohrozujúcim sa stali až v dôsledku vzniknutých komplikácií. Z rovnakého dôvodu súd zamietol i návrh žalovaného na doplnenie dokazovania výsluchom znalca, ktorý podal znalecký posudok v trestnom konaní, majúci za to, že vykonanie dôkazu oboznámením znaleckého posudku podaného v trestnom konaní je dostačujúce, vzhľadom na záver súdu o nemožnosti aplikácie ustanovenia § 441 Občianskeho zákonníka v danom prípade.

Pokiaľ ide o úrok z omeškania, prvostupňový súd vychádzal z ust. § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka ako i § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v platnom znení. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojitosti s ustanoveniami opatrenia MPSVaR č. 632/2008 Z.z. v platnom znení.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu. V odvolaní vytýkal prvostupňovému súdu, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnemu právnemu záveru a neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Tvrdil, že škoda nebola spôsobená výlučne konaním žalovaného, v tomto prípade išlo o spoluzavinenie poškodeného z dôvodu, že ak by poškodený prišiel na ošetrenie hneď a nezanedbal by liečbu, nedošlo by k zvýšeniu nákladov pri poskytovaní liečby. Odvolateľ mal teda za to, že zdravotná starostlivosť nebola preukázateľne poskytnutá len z dôvodu zavinenia protiprávneho konania žalovaného, ale aj z dôvodu nedbanlivosti poškodeného. Navrhoval preto, aby v odvolacom konaní odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca sa v rámci odvolacieho konania k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v dôsledku podaného odvolania prejednal vec v odvolacom konaní, a to bez nariadenia ústneho pojednávania v súlade s ust. § 156 ods. 3 v spojitosti s § 214 ods. 2 O.s.p. a po prejednaní veci rozsudok okresného súdu ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p.

Keďže odvolací súd sa v plnej miere stotožnil aj s odôvodnením prvostupňového rozsudku, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť odôvodnenia prvostupňového rozsudku a jeho právneho záveru, ktoré odvolací súd považuje aj za odôvodnene potvrdzujúceho rozsudku odvolacieho súdu. Pokiaľ v odvolaní žalovaný namietal tú skutočnosť, že malo byť nariadené znalecké dokazovanie, ktoré navrhoval, na otázku spoluviny poškodeného, ktorý nevyhľadal zdravotnú starostlivosť včas, aj túto otázku vyriešil prvostupňový súd a zdôvodnil, prečo ďalšie dokazovanie považoval by za nehospodárne. V tomto smere sa odvolací súd taktiež stotožňuje s názorom prvostupňového súdu. Pokiaľ ide o tento odvolací dôvod, krajský súd v zhode s názorom okresného súdu považoval za dostatočne vychádzať zo znaleckého posudku vyhotoveného v trestnom konaní, vedenom na Okresnom súde v Ružomberku sp.zn. 1T/49/2010, ktorý sa nachádza v uvedenom trestnom spise na č.l. 141-146. Okresný súd správne stanovil aj výšku priznaného úroku z omeškania a o trovách prvostupňového konania rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, ako vyplýva z odôvodnenia tejto časti rozsudku prvostupňového súdu.

V odvolacom konaní odvolateľ nebol úspešný, žalobcovi by náležala náhrada trov odvolacieho konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., avšak v odvolacom konaní žalobcovi žiadne trovy nevznikli, resp. žiadnu náhradu trov si neuplatnil, preto mu neboli priznané.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.